

פני עין חמד

יוצא לאור 7"י בית הכנסת לבנות "עין חמד" - מקבלת ציון

שבת חוה"מ פסח - מדוע להם עוני?

באינטרס לאומי כדי להפוך למעצמה כלכלית ולכן כך ציווה המלך.

המיוחדות שבמצה הפשוטה הוא דווקא בכך שלא ניתן לנהל מונולוג על מגוון טעמיה העדינים ומרקמה המדהים. אנחנו לא אוכלים מצה בתור הנאה גסטרונומית. אנחנו אוכלים אותה כדי להתחבר לעצם מהותנו!

מדובר במהות שעומדת בפני עצמה בלי להיות תלויה בכל החומרים המשפרים שאנחנו דואגים להוסיף לחיינו כל הזמן. זהותנו האמיתית ביותר אינה מחוברת לעושר שצברנו למעמדנו החברתי לביתנו או לכל תוסף מלאכותי אחר שאנחנו מרגישים שאנחנו חייבים בשביל להרגיש שאנחנו שווים משהו.

חירות משמעותה ניתוק כל קשר וחיבור לכוחות חיצוניים. אנחנו הופכים להיות ראויים לשחרור כאשר אנחנו מקלפים מעצמנו את כל הדברים שנוספים על מהותנו- כל המחיצות והתוספים שאנחנו צריכים בשביל לפגוש את עצמנו. פשוטים, נקיים, חופשיים ולא מסתתרים מאחורי משהו. לא נהיה על נעלי עקב כדי שנהיה קצת יותר גבוהים.

מצה אינה מעמידה פנים. היא לא מכילה כלום מלבד את עצמה. לא מוסיפים זמן או מרכיבים שיהפכו אותה לטעימה יותר או מושכת יותר. היא נקייה מכל צורך להסתיר את טעמה. כנראה שלחירות אמיתית יש טעם של מצה...

בברכת שבת שלום וחג פסח כשר ושחמ הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

צאת לכת

7"י	כנסת לבת 3א"ת לבת	רבנין תש
18:27	19:40	20:26
18:45	19:38	20:23
18:47	19:39	20:25
18:46	19:39	20:42

התורה הקדושה קוראת למצה לחם עוני. המצה מכילה מספר מינימאלי של מרכיבים: רק קמח ומים- אפילו לא מלח.

המצה נאפת בזמן מינימאלי. היא נמצאת על גבול האכיל. אף אחד לא כתב מעולם שירי הלל על חתיכת המצה המעולה שעליה התענן בבית קפה צרפתי.

מצה היא תמידי באותו הטעם, בקיצור אוכל של עניים. אבל לא כאלה מהדור שלנו שיש ב"ה מה לאכול, אלא אוכל של עניים אמיתיים כאלה אולי מאפריקה.

המצה הזו שאנחנו צריכים לאכול כדי לחגוג את גאולתנו מהעבדות נראית קצת מוזר. הרי בסך הכל מדובר 'במסיבת שחרור'. עד שסוף סוף השתחררנו האם לא היה מתאים יותר לבחור במשהו קצת יותר חגיגי?

כדי להמחיש את מעמד בני החורין בו זכינו באמת אנחנו צריכים לאכול אוכל שהוא סבל לפה ולמערכת העיכול? בעצם היום בו ניצלנו מעול של עינוי משפיל רב שנים, לא מצאו מה להגיש בתפריט רק לחם עוני?

המצה נועדה להזכיר לנו שהשיעבוד של עם ישראל במצרים התחיל דווקא מהמרוץ אחר התענוגות. השיעבוד במצרים התחיל דווקא מהרדיפה אחרי העושר. כך המדרש מתאר את תחילתו של השיעבוד:

בא פרעה ותלה לבנה של זהב על צווארו ומגרפה של זהב בידו והתחיל לעבוד בבניה לפני כולם ואמר לכל עמו: "כל מי שיבוא ויעשה עם המלך במלאכת הבניה יקבל זהוב עבור כל לבנה שיבנה בבניין".

איזה יהודי אתם חושבים או עולה בדעתכם שלא הגיע לחגיגה הכלכלית הזו בהזדמנות של פעם בחיים? כולם חשבו כי מדובר

הצלחה בגו"ר
יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גילת בת מסוד יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה
אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי לאה בת תמר

זרע קודש בר קיימא
גלית בת מסודי אליהו דרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזירי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזירי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי

סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קנטש בת דגטו רותית בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יחודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזירי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

העלון מוקדש לע"נ יצחק בן רבקה ז"ל

שׂוֹאֵל וּמְשִׁיב בְּהִלְכָה – סְפִירַת הָעוֹמֵר

מה הדין כאשר האדם יודע מראש שלא יצליח לספור את כל הימים, האם יספור בברכה או לא? האם מותר להסתפר בימים אלו או לשמוע מוזיקה?

! שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

! תשובה:

אדם שיודע שיהיה אנוס ויצטרך לדלג יום אחד בימי הספירה, כגון: שצריך לעבור ל"ע ניתוח וירדימו אותו למשך כל הלילה והיום למחרת, יכול להתחיל ולספור עם ברכה, מכיוון שכעת עושה את המוטל עליו, וגם אולי המצב ישתנה או שהניתוח ידחה ויוכל לספור כל יום.

ימי ספירת העומר, שבהם אנחנו נמצאים, חל בהם אבל לאומי על אותם עשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא, שנפטרו בקיצור ימים ושנים. לכן אנחנו מחמירים על עצמנו ונוהגים דיני אבלות: לא מתחתנים, לא שומעים מוזיקה לא מסתפרים. עד היום שבו פסקו מלמות, שהוא ל"ג בעומר. הספרדים מחמירים עד ל"ד בעומר לעניין נישואים ותספורת.

אם יש סעודת מצווה, כגון: ברית מילה או בר-מצווה, שהוא היום שבו מלאו לנער יג' שנה, מותר להשמיע מוזיקה. לעניין תספורת הראש וכן גילוח הזקן - יש להחמיר שגברים לא לגלח כלל. נשים מותרות בתספורת וכן ילדים קטנים. אדם שמוכרח להתגלח מכל סיבה שהיא, מוטב שיתגלח בערב שבת לכבוד השבת ובכל מקרה יעשה שאלת רב.

מַעֲשֵׂה חֶסֶד וּשְׂכָרוֹ

להלן סיפור נפלא שמעובד מתוך העלון 'באר הפרשה'. אפשר לראות ממנו כי כאשר אדם גומל חסד עם הזולת - בשמיים מיטיבים איתו, ויתכן שעל ידי כך יהיה גם סיפור הצלתו. בנוסף, אפשר ללמוד ממנו עד כמה עלינו להשתדל ולעזור לזולת ככל יכולתנו. אנחנו לא יודעים ולא מבינים כמה כדאי לרדוף ולעשות מעשי חסד. מעשה שהיה - כך היה: הרה"ח ר' חיים אלעזר רוזנפלד שמנהל ביד רמה ובהנהגה טובה את המוסד הידוע לשם ולתהילה 'בית לפליטות' סיפר:

בחודש חשוון ה'תשע"ה נקבע מועד הנישואין עבור אחת היתומות אצלנו. התחלנו להכין עבורה את צורכי החתונה והנדוניה. באחד הלילות פניתי לנדיב ידוע בחו"ל. סיפרתי לו על היתומה וביקשתי לזכות אותה בהשתתפות נכבדה בהוצאות הנישואין. העשיר נענה בשמחה ואמר: "אני אשלח לכם מזוודה מלאה בכל טוב, אדאג שיהיו בה מעילים, תכשיטים וכו'".

כששמעתי את דבריו כמעט שהתחרטתי שפניתי אליו. לכלה חסר בעיקר כסף כדי לשלם את הוצאות הנישואין, ליל החתונה, בגדים ועניינים נוספים שקשורים לחתונה. העשיר ממש לא הירפה ממני ובמשך שבועיים ממש 'רדף' אחרי. לאחר כמה ימים הנדיב התקשר ואמר: "ביום כ"ה חשוון לפנות בוקר ינחת ה'שליח' בארץ הקודש". הנדיב ביקש ממני שאדאג לשלוח מישהו לקחת את המזוודה.

ביקשתי מאברך שגר בהר-נוף (רעייתו עובדת ב'בית לפליטות' אצלנו) שיתקשר אל נהג המונית שמוביל את המזוודה של הנדיב ויקח אותה ממנו. האברך הסכים. הוא יצר קשר עם נהג המונית וביקש להביא את המזוודה לבית-הכנסת 'בני תורה' שבהר-נוף ומשם תכנן לקחת אותה.

האברך מסודר מאוד מטבעו ומתפלל תמיד בזמן קבוע בבית-הכנסת 'בני תורה' במניין מסויים. מועד התפילה מתקרב אבל אין כל זכר לנהג המונית. לאחר דקות ארוכות התברר כי הנהג טעה והוא נמצא רחוק מבית-הכנסת 'בני תורה'. הוא טעה בדרכו והגיע לבית-כנסת אחר.

בלית ברירה, האברך יצא מבית-הכנסת למצוא את הנהג שטעה בדרכו. במהלך הליכתו הוא התקשר אלי וטען 'בצדק' שבגלל הטובה שהסכים לעשות לאותה הכלה, הוא עומד להפסיד את המניין הקבוע שלו. זה ישבש לו את כל היום כי עכשיו הוא צריך למצוא מניין אחר ולהתפלל עם ש"ץ שהוא לא רגיל אליו. לאחר כשתי דקות בלבד מחבלים ערבים ימ"ש עלו לבית-הכנסת 'בני תורה' כדי לערוך טבח במתפללים. עיקר 'הצלתם' ל"ע היתה באותם אנשים שיושבים בתחילת בית-הכנסת. האברך יושב שם בדרך קבע.

כוחות הביטחון בדקו במצלמות אבטחה כדי לראות מה אירע באותם רגעים שאירע הטבח ל"ע. האברך נראה במצלמה כשהוא יורד במדרגות כשבידו האחת מחזיק טלפון סמוך לאוזנו וידו השניה מתנענעת מעלה ומטה לפי קצב דיבורו כשהוא מבכה על מצבו ואינו יודע כי בזכות החסד שהסכים לעשות הוא הציל את חייו ואילו לא היה מסכים לכך, לבטח היה נמנה בין הקדושים שנטבחו.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

יתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - המקבל הרב ששון בכר משה זצ"ל

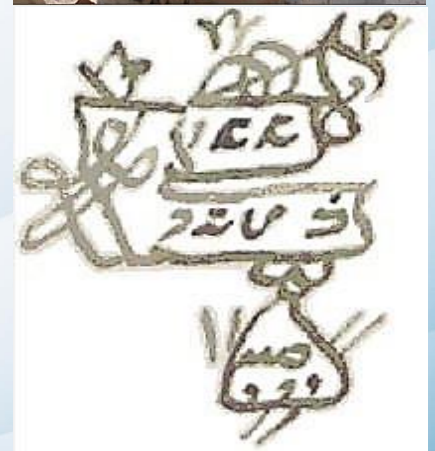
המקובל הרב ששון בכר משה זצ"ל - נולד בשנת ה'תקפ"ה (1825) באורג'וק שבבוסניה (אז בתחומי האימפריה העות'מאנית). רבינו מכונה פריסיאדו. מילה זו היא מתוך שפת הלאדינו ופירושה יקר. משפחתו מיוחסת למרן הרב יוסף קארו מחבר ה'שולחן ערוך'. בשנת ה'תק"ץ (1830) כשהיה כבן חמש שנים משפחתו עלתה לארץ ישראל. הם גרו בעיר העתיקה בירושלים והסתופפו בחצירו של הראשון לציון חכם ישראל משה חזן. בירושלים למד בישיבת המקובלים 'בית א-ל' מיסודו של המקובל חכם שר שלום שרעבי.

במשך כל השבוע היה נמצא בבית המדרש ורק בערב שבת חזר לביתו. למד אצל המקובל הרב וידאל קואינקה (מחשובי 'מדרש בית א-ל' ומראשי ישיבת 'חסד א-ל', מח"ס 'חוק חיים') ואצל המקובל הרב דוד חייט. בשיתוף פעולה עם אחיו, הרב אפרים (שימש כראש ישיבה ודיין בירושלים) הדפיסו בירושלים מספר ספרי קבלה של מקובלים שקדמו להם (הוציאו את ספרי רבינו האריז"ל: שער הכוונות, שער הגלגולים, עץ חיים, שער הפסוקים והליקוטים ועוד).

בשנת ה'תרמ"ב (1882), בגיל 57 התמנה כראש ישיבת המקובלים 'בית א-ל'. רבינו שימש חזן, קורא בתורה וכן מסר שיעורים לכל בני הישיבה. כאשר התפלל את תפילת העמידה היה עומד ללא תנועה כלל, פניו מאדימות כלפיד וכל כולו בסילודין ודביקות בעילאין. לכן אנשים רבים הגיעו מרחוק רק כדי לראות את רבינו מתפלל. בנוסף, קולו היה נעים ביותר. שימש בתפקיד זה במשך עשרים ואחת שנים עד יומו אחרון. במהלך שנים אלו נסע פעמים רבות כשד"ר לעיראק ולהודו כדי לגייס כספים לטובת הישיבה.

רבינו היה מבני העליה בעיר הקודש ירושלים. חסיד ומקובל. גדול בתורה ובמצוות. גאון אדיר בנגלה ובנסתר. ענוותן מופלא. ספריו עשו לו שם בעולם הקבלה. כל הרוצה להחכים בפנימיות התורה חייב ללמוד בספר 'שמן ששון' כפירוש מקיף ויסודי. בספריו רואים את גודל בקיאותו בכל ספרי הקבלה ובש"ס. העמיק במיוחד בסידור הרש"ש, דלה פירושים נפלאים ופיענח דברים סתומים בספרו 'פתח עיניים'. הנהגתו היתה בפשטות ובענווה. **מעולם לא שינה את מקומו בביה"מ בית א-ל. במקום שישב כשבא בתחילה, שם נשאר גם כשנבחר להיות ראש הישיבה.** נפטר בחוה"מ פסח, י"ח בניסן ה'תרס"ג (1903). חי כ-78 שנים. ציונו בהר-הזיתים בחלקת המגארים.

אביו: ר' משה (מחכמי ירושלים). **אחיו:** המקובל רבי אפרים, רבי סניור אהרון. **נשותיו:** אשתו הראשונה נפטרה בדמי ימיה. מרת בת שבע (זיווג שני). **מרבתי:** המקובלים הגאונים הרב חכם וידאל קואינקה, הרב חכם דוד חייט. **תלמיד-חבר:** המקובל הרב שמעון צבי הורוביץ. **מתלמידיו:** המקובלים הגאונים הרב שלום הדאיה והרב משה עידאן מתוניסיה. **ילדיו:** ר' משה, ר' יוסף, ר' שלום ור' מיכאל. **מספריו:** **ישמן ששון** - ארבעה כרכים ובהם פרשנות שמקיפה את רוב תורת רבינו האריז"ל, שער מאמרי התנא רשב"י הקדוש, מדרש קדמון 'כונן שמיים', סוד החשמל למקובל מהר"י גיקטאליה **• פתח עיניים** - פירוש על סידור המקובל חכם שלום שרעבי.

כאשר ביקר בירושלים האדמו"ר הרב יחזקאל הלברשטאם (הרבי משיניווא, בנו של האדמו"ר ר' חיים מצאנז ה'דברי חיים' זיע"א), בשנת ה'תר"ל, הוא ביקר אצל כל גדולי ירושלים. כאשר ראה את הספר 'שמן ששון', הוא קרא בו ואז נחשף לגדולתו של רבינו שהיה גדול ובקי בכתבי רבינו האריז"ל. הוא חקר אודות רבינו. לאחר ששמע על גודל חסידותו וקדושתו, פנה לבקר אצל רבינו שהיה ראש בית-המדרש של חסידי 'בית א-ל'. הוא הגיע לסמטה בעיר העתיקה, מקום מגוריו של רבינו, והתפלל לראות שביטו דל וקטן.

הוא נקש בדלת. בני ביתו של רבינו אמרו לו כי הצדיק לא נמצא כעת, אבל הוא עתיד לחזור לביתו בכל רגע. הוא המתין בחוץ במשך כמה דקות עד שרבינו חזר. הוא התפלל לראות את רבינו חוזר לבד מהשוק ובידיו שני סלים מלאים פירות וירקות לכבוד שבת. "זה המקובל רבי ששון?", תמה לעצמו, "כל כך פשוט ועניו. בלי בגדי כבוד. בלי שמש שיבוא איתו ויקח את הסלים!". עתה הבין האדמו"ר רבי יחזקאל את מאמר רבותיו: **"כגודל האדם בתורה, כך ענוותנותו!"**.

כגודל גדלותו וקדושתו כן ענוותנותו. הרה"ג הרב בן ציון אבא שאול זצ"ל סיפר: פעם אחת הרב 'שמן ששון' נכנס לישיבת 'בית א-ל' וראה את הרב המקובל ר' חיים שאול הכהן דווי' (השד"ה) ועמיתו המקובל הרב ניסים עני כשהיו צעירים ולמדו בצוותא. רבינו אמר להם: "אשריכם שזכיתם להבין את פנימיות דברי רבינו האריז"ל ואני עדיין לא זכיתי. מי יתן ואזכה גם אני". באותו הזמן רבינו כבר שימש כראש הישיבה כמה שנים.

המקובל האלוקי הרב עובדיה הדאיה זיע"א הביא סיפור על רבינו: ויהי בהיותנו לומדים בחברה אחת עם רבני המקובלים בישיבת 'פורת יוסף' היה יוכוח בין הרבנים בביאור דברי רבינו האריז"ל. אחד המקובלים אמר שאין לסמוך על הרב שמן ששון שלא עיין דיו ח"ו. ואני שאגתי על הרב הנ"ל והוכחתי אותו על אשר העיז לומר כדברים האלה.

לא עבר ימים מועטים מתה עליו אשתו רח"ל, ואחריתו נפל בחולאים רעים, וגם בתו הנשואה מתה בחייו, וגם בנו מת צעיר לימים רח"ל. (מעובד מתוך 'דעה והשכל')

אַמוֹנָה וַיְשׁוּעָה

בה' יתברך. החלטתי להתחזק בדבר אחד שהוא הכי חשוב- האמונה בבורא-עולם".

"חיפשתי היכן יש היום שיחה של הרב חיים זאיד. כששמעתי שהשיחה מתקיימת באופקים נסעתי לשם ואמרתי לעצמי שאשמע מפי הרב דברי אמונה וביטחון כדי להתחזק".

אני התפעלתי והתחזקתי מהדברים שהוא אמר לי. מכיוון שחזרתי לביתי, הוא נסע יחד איתי לבני ברק. הבטחתי לו שה' יתברך לעולם לא נשאר חייב והוא תמיד מחזיר ובגדול.

יומיים לאחר מכן אני ניגש לניקוי יבש סמוך לביתי. רציתי שינקה את הפראק שלי, שעבר זמן רב מהפעם האחרונה שהוא ניקה לי אותו.

בעל ה'ניקוי יבש' שמכיר אותי כבר מזמן אמר לי להמתין כמה רגעים ואז התפנה אלי וטיפל בפראק שלי. לפני שנפרדתי ממנו הוא פנה אלי ואמר:

"הרב זאיד, יש לי שאלה הלכתית. אני חייב שהרב יאמר לי מה לעשות. לקוח הגיע אלי היום עם חליפה וביקש שאעשה לה ניקוי יבש"

"לפני הכיבוס אני תמיד בודק בכיסים כדי לוודא שלא שכחו שם משהו. גיליתי שהיה מונח בפנים 30,000 שקל. למי הכסף שייך- האם לבעל החליפה או לי?"

"אם לא הייתי בודק בכיסים והייתי מכבס את החליפה, הכסף היה הולך לאבדון. מה ההלכה אומרת שצריך לעשות במקרה כזה?"

לא האמנתי למשמע אוזני. אמרתי לו שהכסף בינתיים לא שייך לאחד ושיתן לי כמה רגעים לשוחח עם אותו לקוח שהניח אצלו את החליפה.

אני מתקשר אליו ושואל אותו אם היה לו סכום כסף בחליפה. הוא השיב לי בשלילה. שאלתי אותו: "מהיכן החליפה הזאת?". הוא סיפר לי שהוא מצא אותה בפח הזבל בסמוך לשכונה.

בתור אברך הוא חשב ששווה להעביר עליה ניקוי יבש בכמה עשרות שקלים ותהיה לו חליפה להשתמש בה במצב טוב יותר מהחליפה שברשותו.

הודעתי לבעל ה'ניקוי יבש' שהכסף לא שייך לאף אחד משניהם. הכסף שייך לאותו אדם שעשה מסירות נפש ונסע מבני-ברק עד אופקים במשך כמה שעות טובות רק כדי להתחזק באמונה וביטחון. הוא הסכים עם מה שאמרתי ולא היה לו שום צד של ערעור בהחלטה שהכסף אינו שייך להם אלא שייך למיודענו שגר בבני-ברק.

עלינו לדעת ולהפנים כי גם אם חלילה נראה כי אנחנו נמצאים בבעיה מסויימת ולא נראה באופק כל דרך להושיע אותנו, הרי שאם נתחזק באמונה וביטחון בבורא עולם אנחנו עשויים לגלות כי לבורא עולם יש הרבה דרכים כדי להושיע אותנו.

להלן סיפור מופלא שמעובד מתוך העלון 'אור השבת' שסיפר הרה"ג ר' חיים זאיד: הזמינו אותי למסור שיחה בעיר הדרומית אופקים, שיחה שכולה אמונה וביטחון כדי לחזק את תושבי העיר. על פי רוב, כאשר אני מוסר שיחה במקום מרוחק, משתתפי השיחה אמורים להיות תושבי העיר.

להפתעתי הרבה, בשורה הראשונה אני רואה אדם שפניו היו מוכרות לי. לקח לי כמה שניות כדי לזכור שמדובר באדם שגר שכונה לידי בבני-ברק. תהיתי לעצמי: "מה הוא עושה כאן?", אבל שמרתי את הבירור הזה לאחר השיחה.

לאחר שסיימתי את השיחה פניתי לאותו אדם ושאלתי אותו: "מה עושה אדם שגר בבני-ברק בעיר הדרומית הנידחת אופקים ועוד נמצא בשיחה שאני מעביר ויושב בשורה הראשונה?".

חשבתי לעצמי כי כנראה שהוא עבר לגור באופקים. הוא מצידו שלל את דברי והוסיף לומר לי שדבר מה מסתתר מאחורי הגעתו לשיחה. וכך הוא סיפר לי:

"הייתה לי חליפה די בלויה, ישנה ומלוכלכת שאני משתמש בה כבר שנים ארוכות. היא שמשה אותי ביום-יום כמו כל אברך ולא חשבתי שהגיע הזמן להיפרד מהחליפה ולקנות חליפה חדשה" (המצב הכספי כמובן משמש כגורם מכריע בהחלטה של רכישת חליפה חדשה).

"בתוך הכיס הכנסתי סכום גדול של 30,000 שקל. הייתי אמור להעביר אותו לגמ"ח בשכונה שממנו קיבלתי הלוואה. מכיוון שהיה חור בכיס, הכסף נפל בין הבדים של החליפה עצמה".

"בוקר אחד אשתי החליטה להפתיע אותי. היא חשבה לעצמה שאם היא לא תחליף לי את החליפה- היא לעולם תישאר עלי".

"לדעתה מצב החליפה היה זועזועתי במיוחד. היא החליטה להפתיע אותי. היא הלכה וקנתה בשבילי חליפה יקרה וחדשה. את החליפה הישנה היא השליכה לפח".

"כשהגעתי לבית וראיתי את ההפתעה שאשתי עשתה לי מיד זעקתי על הכסף שהיה בתוך החליפה שנזרקה. מפה לשם הגעתי למחלקת התברואה שאמרו לי שהחליפה כבר בדרך למקום קיבוץ הזבל המרכזי, אין שום דרך לעצור את התהליך והכל אבוד".

"חשבתי לעצמי שזה הזמן הראוי להתחזק באמונה שלימה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל וילד יחיאל בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקו דב ז"ל יצחק יצקין בן רחל ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה יצחק בן יונה ז"ל אברהם בן יונה ז"ל מרים בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל אסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה מרסין בן פרחא ז"ל לטוף בן פרחא ז"ל יעקב בן נעמי ע"ה מרים בוש שרה ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל אביבה לוי ע"ה אריה בן מרים ז"ל דוד יצחק בן פרחא ז"ל אלון בן סעדה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה רחמה בת מסעודה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עזריאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי זידי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרהה ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחא ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעדה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה